

Licemerci, vražji sluge, svet slepijo,
grabijo zlato, srebro in kar dobijo,
Antikristu pot zločinsko s tem gradijo,
duše mnogih prav zaradi njih trpijo.

Kdor bi hotel božjim zakonom slediti
in po poti božjega sinu hoditi,
greh objokovati in se pokoriti,
mora slej ko prej njih strašni srd čutiti.

Pravijo: Poglejte kljukca, samopaša,
z bledim licem, z raševino se ponaša,
brž pred inkvizitorja, da ga izpraša!

Sveti oče inkvizitor, tale blodi,
lačen, žejen, bos in nag je, a nas sodi!
Naj ta licemerec se na ogenj vodi!

Če se tak z obličja zemlje ne prežene,
mesta več ne bo na njej za nas poštene,
ne za našo slavo, ne za mize obložene.

Šiško Menčetić (1457—1527)

ČEMU NAJ ŽIVIM NAPREJ? Čemu naj živim naprej? Jaz moram umreti,
ŽIVIM NAPREJ odkar po ljubezni mi želja daje samo še trpeti.
Bolj grenka je od pelina, rekel bi živa smrt,
ki jo začuti jelen, ko dohiti ga hrt.

Džore Držić (1461—1501)

GREM, GREM Grem, grem, kamor gre misel moja,
morda pa srce si le najde pokoja.

Ker če bi ne šel, bi me zapustilo,
iz prsi nesrečno se k njej napotilo,
ki smrtno zadela ga je z očmi,
da zdaj samo k njej pohiteti želi.

Grem, grem, kamor gre misel moja,
morda pa srce si le najde pokoja.

Grem, da pomirim vihar, ki zbudile
v meni so ga oči neke vile,
ki so mi smejoče se strle srce,
da zdaj le za smrt, za drugo ne ve.

Grem, grem, kamor gre misel moja,
morda pa srce si le najde pokoja.

Iskal sem moči v zdravilni si travi,
iskal vse mogoče, da me ozdravi
in reši trpljenja, ki me je mu ni,
a kje le zdravilo se takšno dobi!

Grem, grem, kamor gre misel moja,
morda pa srce si le najde pokoja.

Grem, ker če zdaj ne najdem zdravila,
mi kmalu bo zima srce ugrabila,
nikoli udarca ne bo prebolelo,
ah, iz njenih oči ga je smrtno zadelo.

Grem, grem, kamor gre misel moja,
morda pa srce si le najde pokoja.

Ker kakor labod, ki lovec ga rani,
s spevom najlepšim smrt nam naznani,
v pesmi jaz tožim zdaj, rano vsem kažem,
ranjen po svojem najljubšem, najdražjem.

Grem, grem, kamor gre misel moja,
morda pa srce si le najde pokoja.

Če treba zares je srcu oditi,
nihče več ne more me potešiti,
zares le še smrt me odreši vsegà,
saj kdo preživi lahko brez srca!